Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Mîțu Gheorghe
Dosarul nr. 3a-25/26
2-24108227-02-3a-15012026

D E C I Z I E
dispozitiv

27 mai 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 18 noiembrie 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Rotari Alexandr împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcția și postul ocupat la momentul eliberării din funcție, încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 18 noiembrie 2025 și se emite o nouă decizie, prin care:

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Rotari Alexandr împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului nr. 421 ef. din 30 august 2024, restabilirea în funcția și postul ocupat la momentul eliberării din funcție, încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Mîțu Gheorghe
Dosarul nr. 3a-25/26
2-24108227-02-3a-15012026

D E C I Z I E

27 mai 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 18 noiembrie 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Rotari Alexandr împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcția și postul ocupat la momentul eliberării din funcție, încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile din acțiune

- La 26 septembrie, Rotari Alexandr a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând:

- anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției 421 ef. din 30 august 2024 „*Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent-șef Rotari Alexandr*”;
- restabilirea reclamantului în funcția și postul ocupat la momentul eliberării;
- încasarea din contul pârâtului Inspectoratul General al Poliției al RM în

beneficiul reclamantului, a prejudiciului material pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărimea salariului mediu în temeiul art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii;

- încasarea prejudiciului moral cauzat ca urmare a măsurii nelegale de încetare a raporturilor de serviciu, în sumă de 50.000 lei.

În motivarea acțiunii, s-a menționat că în baza ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 3 ef. din 30 aprilie 2020, Rotari Alexandr a fost confirmat în funcția de agent-șef adjunct în cadrul Serviciului Patrulare Edineț, Ocnița, Briceni al Secției Patrulare „Nord”, iar pe parcurs s-a evidențiat ca un colaborator disciplinat și responsabil.

La 30 august 2024, Inspectoratul General al Poliției a emis ordinul nr. 421 ef., prin care s-a dispus sancționarea lui disciplinară și concedierea din funcția publică cu statut special, potrivit art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288/2016.

Totodată, reclamantul a indicat că anterior emiterii ordinului respectiv au fost inițiate două anchete de serviciu și anume, una în baza raportului de autosesizare cu privire la un accident rutier în care ar fi fost implicat, iar alta în baza unui comunicat special.

În acest sens, reclamantul a menționat că nu deține toate actele aferente procedurii de concediere, însă poate constata mai multe încălcări procedurale, inclusiv nerespectarea prevederilor Codului muncii, Legii nr. 288/2016 și Statutului disciplinar.

Astfel, reclamantul a subliniat că ordinul de concediere a fost emis în perioada în care se afla în concediu medical, contrar art. 86 alin. (2) Codul muncii.

De asemenea, răspunderea lui disciplinară a fost angajată pentru o pretinsă abatere gravă, legată de conducerea unui automobil în stare de ebrietate și producerea unui accident rutier la 13 august 2024, respectiv aceste afirmații nu sunt veridice, reclamantul susținând că nu se afla la volanul automobilului în momentul incidentului și că ancheta de serviciu a fost realizată în mod pripit, fără a se aștepta finalizarea urmăririi penale inițiate în baza art. 264 Cod penal.

Suplimentar, a menționat că ordinul de concediere a fost emis cu nerespectarea normelor procedurale și în absența unor probe concludente cu privire la vinovăția sa, de altfel, în contextul cumulului răspunderii disciplinare cu cea penală, se aplică regula „penalul ține în loc disciplinarul”, ceea ce presupune că odată declanșată procedura penală, angajatorul poate doar să suspende raporturile de serviciu, iar aplicarea sancțiunilor disciplinare este posibilă doar ulterior unei eventuale condamnări definitive în dosarul penal. Această regulă fiind susținută atât de Codul muncii, cât și de legislația privind funcția publică și statutul funcționarului public cu statut special.

Mai mult ca atât, reclamantul a subliniat că poziția Inspectoratului General al Poliției potrivit căreia Rotari Alexandr ar fi refuzat să prezinte explicații în cadrul anchetei de serviciu este eronată, deoarece fiind internat pentru tratament, a comunicat

persoanei responsabile de anchetă intenția de a formula explicații, dar nu i s-a acordat termenul prevăzut de art. 208 alin. (1) Codul muncii pentru prezentarea acestora.

Totodată, reclamantul a invocat că prin emiterea ordinului nr. 421 ef. din 30 august 2024, a fost încălcată prezumția nevinovăției, fiind sancționat disciplinar înainte de finalizarea urmăririi penale și fără existența unei hotărâri judecătorești definitive, iar temeiul concedierii – comiterea unei „încălcări grave" nu este clar definit în legislație, actul administrativ contestat ne fiind motivat suficient în drept și în fapt, contrar cerințelor art. 118 Cod administrativ.

Contextual, reclamantul a remarcat că în cadrul anchetei de serviciu, nu au fost respectate obligațiile persoanei împuternicite, inclusiv solicitarea explicațiilor scrise, consemnarea eventualului refuz sau examinarea cererilor și probelor propuse.

De asemenea, Inspectoratul General al Poliției nu i-a asigurat exercitarea drepturilor prevăzute la pct. 69 din Statutul disciplinar, precum dreptul de a solicita recuzarea persoanei care efectuează ancheta, de a prezenta probe sau de a contesta acțiunile acesteia.

În altă ordine de idei, reclamantul a invocat necesitatea reparării prejudiciului moral, din perspectiva că eliberarea sa ilegală din funcție i-a afectat grav imaginea profesională, reputația, stabilitatea emoțională și veniturile familiei.

- La data de 12 noiembrie 2025, Rotari Alexandr a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor solicitând:

- anularea a ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 421 ef. din 30 august 2024 „*Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent-șef Rotari Alexandr*";
- restabilirea în funcția și postul ocupate la momentul eliberării din funcție;
- încasarea din contul pârâtului Inspectoratul General al Poliției al RM în beneficiul reclamantului, a prejudiciului material pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărimea salariului mediu (cu efectuarea tuturor reținerilor prevăzute de legislație), în temeiul art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii;
- încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4.000 lei.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 18 noiembrie 2025, s-a admis acțiunea înaintată de Rotari Alexandr și respectiv anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 421 ef. din 30 august 2024 "*Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent-șef Rotari Alexandr*", cu restabilirea lui Rotari Alexandr în funcția și postul ocupat la momentul eliberării din funcție și încasarea de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Rotari Alexandr, a cheltuielilor de judecată pentru achitarea serviciilor de asistență juridică în sumă de 4.000 lei.

Solicitarea apelantului

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 19 noiembrie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), Inspectoratul General al Poliției a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 18 noiembrie 2025, iar la 15 ianuarie 2026 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost depusă motivarea cererii de apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea cererii de apel s-a indicat că hotărârea contestată este incertă, deoarece instanța nu s-a expus asupra tuturor temeiurilor pe care apelantul Inspectoratul General al Poliției a invocat în referința sa și în cadrul ședințelor de judecată, dar și este neîntemeiată și nemotivată, a fost adoptată fără aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material.

Astfel, partea apelantă a subliniat că la 13 august 2024, în baza raportului de autosesizare înregistrat în Direcția managementul documentelor cu nr. 14/5907, a fost dispusă efectuarea unei anchete de serviciu în vederea elucidării pretinselor abateri disciplinare comise de agentul-șef Rotari Alexandr, angajat al Poliției din cadrul Serviciului patrulare Edineț, Ocnița, Briceni, Dondușeni al Secției patrulare „Nord” a Direcției patrulare Nord a Inspectoratului național de securitate publică.

La aceeași dată, în jurul orei 02:00, acesta, aflându-se la volanul automobilului personal de model *****, cu n/î *****, a fost implicat într-un accident rutier, fiind suspectat că se afla în stare de ebrietate alcoolică.

La 16 august 2024, conducerea Inspectoratului Național de Securitate Publică a dispus inițierea unei alte anchete de serviciu, în baza comunicatului special înregistrat cu nr. 609 a/s, iar în temeiul pct. 55 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (aprobat prin HG nr. 409/2017), cele două anchete au fost conexate într-o singură procedură, aceasta fiind preluată de organul ierarhic superior – Direcția inspectare efectiv.

În urma cercetării, s-a stabilit că la 13 august 2024, ora 02:25, în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție Dondușeni, cu nr. 20241102084, a fost înregistrată interpelarea telefonică a Serviciului Național Unic pentru Apelurile de Urgență „112”, prin care s-a comunicat despre producerea unui accident rutier.

La fața locului s-au deplasat două echipe de reacționare operativă ale Inspectoratului de poliție Dondușeni, iar în cadrul documentării accidentului s-a constatat că Rotari Alexandr, angajat al Inspectoratului Național de Securitate Publică, în afara orelor de serviciu și în haine civile, se deplasa cu automobilul personal de model *****, cu n/î *****, iar în apropierea satului *****, r-nul Dondușeni, a pierdut controlul asupra mijlocului de transport și s-a tamponat într-un copac de pe acostament.

Totodată, fiind transportat de urgență la Spitalul raional Edineț, unde i-au fost prelevate probe biologice de sânge pentru stabilirea stării de ebrietate, potrivit

Raportului de constatare nr. 202406P0457 din 16 august 2024, întocmit de expertul judiciar al Centrului de medicină legală Gherasim Alina, în proba de sânge prelevată pe numele lui Rotari Alexandr Alexei a fost depistat alcool etilic în concentrație de 2,43 g/l.

În cadrul anchetei de serviciu, acesta a refuzat să depună explicații cu privire la incident.

Apelantul a mai invocat că potrivit informației conducerii Serviciului patrulare Edineț, Ocnița, Briceni, Dondușeni al Secției patrulare „Nord" a Direcției patrulare „Nord" a Inspectoratului Național de Securitate Publică, angajații, inclusiv Rotari Alexandr, au fost atenționați cu privire la neadmiterea încălcării Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2009, precum și la interdicția conducerii automobilelor în stare de ebrietate alcoolică.

În acest context, au fost invocate pct. 7 subpct. 9) și 11) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, potrivit cărora funcționarul public cu statut special este obligat să promoveze și să consolideze prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă și să respecte normele unanim recunoscute de comportament în familie și societate.

De asemenea, s-a invocat că art. 50 lit. i) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, impune obligația de a manifesta un comportament integru atât în activitatea publică, cât și în viața personală.

Prin urmare, Inspectoratul General al Poliției a susținut că Rotari Alexandr a comis o abatere disciplinară gravă, constând în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fapt care a generat producerea unui accident rutier.

Contextual, apelantul a subliniat că la stabilirea sancțiunii disciplinare, angajatorul a ținut cont de gravitatea abaterii și posibilitatea atragerii intimatului la o altă formă de răspundere, fiind invocate concluziile Hotărârii Curții Constituționale din 14 septembrie 2016 „*privind excepția de neconstituționalitate a art. 55 alin. (2) și alin. (8) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului*", precum și pct. 59 subpct. 2) și 5) și pct. 65 din Statutul disciplinar al polițistului (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502/2013), respectiv potrivit pct. 81 din această hotărâre, cumulul răspunderii disciplinare cu cea penală este posibil atunci când aceeași faptă constituie atât abatere disciplinară, cât și infracțiune, fără încălcarea principiului non bis in idem, întrucât normele juridice protejează relații sociale diferite.

În consecință, prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 421ef. din 30 august 2024, Rotari Alexandr a fost sancționat disciplinar cu concediere pentru încălcarea art. 50 lit. a), c), e) și i), art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 288/2016, pct. 7 subpct. 1), 3), 5) și pct. 13) subpct. 2) și 7) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, precum și pct. 7

subpct. 9) și 11) din Codul de etică și deontologie aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017. Sancțiunea fiind aplicată în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288/2016, pentru comiterea unei încălcări grave, manifestată prin conducerea, în stare de ebrietate, a mijlocului de transport soldat cu producerea accidentului rutier.

Inspectoratul General al Poliției a susținut că ordinul respectiv a fost emis cu respectarea cerințelor Codului administrativ, în baza unei proceduri administrative desfășurate legal și a unor probe concludente care demonstrează circumstanțele abaterii.

Cu privire la motivarea actului administrativ, din perspectiva art. 118 alin. (1), (2) lit. a)-c) și alin. (3) Cod administrativ, partea apelantă a invocat că ordinul nr. 421ef. din 30 august 2024 conține suficiente circumstanțe de fapt și de drept, precum și justificarea formei sancțiunii aplicate lui Rotari Alexandr.

Cu privire la dreptul lui Rotari Alexandr de a prezenta explicații și probe, apelantul a invocat că acestuia i-a fost oferită posibilitatea de a da explicații, fiind audiat și informat despre drepturile prevăzute la pct. 69-70 din Statutul disciplinar aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, fapt menționat expres în explicațiile sale.

De asemenea, apelantul a remarcat că potrivit prevederilor art. 87 alin. (1) Cod administrativ, autoritatea publică este îndreptățită să administreze probele necesare pentru stabilirea stării de fapt, inclusiv să solicite informații și acte, să audieze participanți, martori și experți și să efectueze cercetarea la fața locului, iar reieșind din art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretențiile.

La caz, din perspectiva normelor citate și în coroborare cu pct. 67 subpct. 2), 3) și 6) din Statutul disciplinar (*aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017*), apelantul a susținut că materialele anchetei atestă că autoritatea a solicitat informațiile necesare, a audiat persoanele relevante și a administrat probele apreciate ca oportune. Totodată, în dosar nu există o cerere a lui Rotari Alexandr prin care acesta să fi solicitat administrarea unor probe suplimentare, audierea unor martori sau reclamarea unor informații, iar în cadrul anchetei acesta a refuzat să depună declarații cu privire la abaterile imputate.

Cu privire la termenul anchetei și aplicarea sancțiunii, apelantul a invocat că potrivit pct. 59 al Hotărârii Guvernului nr. 409/17, durata anchetei de serviciu nu poate depăși 30 de zile, fără a se calcula perioada concediului anual, de studii, medical sau paternal, iar pct. 60-61 permite suspendarea anchetei în asemenea situații, dar nu poate depăși 6 luni de la data comiterii presupusei abateri, termen de prescripție pentru tragerea la răspundere disciplinară.

De asemenea, reieșind din pct. 73 din Hotărârea de Guvern nr. 409/17, apelantul a remarcat că abaterea disciplinară se consideră constatată în ziua aprobării concluziei cu privire la abaterea, iar pct. 74 prevede că sancțiunea se aplică în maximum 30 de zile de la constatarea acesteia. În același sens, art. 209 din Codul muncii stabilește

termenele pentru aplicarea sancțiunii disciplinare.

De altfel, apelantul a susținut că toate aceste termene au fost respectate, iar prin pct. 2 al Ordinului de sancționare s-a prevăzut că sancțiunea concedierii va fi pusă în aplicare la revenirea lui Rotari Alexandr din concediul medical.

Cu privire la proporționalitatea sancțiunii, apelantul a menționat că prevederile art. 29 alin. (2) Cod administrativ și art. 26 alin. (1) lit. b), c), d) și e) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, consacră obligația polițistului de a acționa în strictă conformitate cu legea, de a-și îndeplini corespunzător atribuțiile, de a manifesta inițiativă, perseverență, obiectivitate și imparțialitate și de a executa ordinele și dispozițiile legale ale superiorilor.

În același sens, pct. 7 subpct. 2), 4), 8), 9) și 19), precum și pct. 20 subpct. 1), 2), 9) și 10) din Statutul disciplinar, stabilesc obligația funcționarului public cu statut special de a acționa cu responsabilitate, competență și devotament, de a fi disciplinat și vigilent și de a-și exercita atribuțiile cu integritate, corectitudine și conștiinciozitate.

De asemenea, potrivit art. 57 din Legea nr. 288/2016, abaterea disciplinară reprezintă acțiunea sau inacțiunea săvârșită cu vinovăție de funcționarul public cu statut special, prin care sunt încălcate prevederile legale, regimul de interdicții și incompatibilități, iar art. 58 alin. (1) din aceeași lege prevede sancțiunile disciplinare aplicabile, inclusiv concedierea din funcția publică cu statut special [lit. f)].

Prin raportare la gravitatea faptei și gradul de vinovăție, apelantul a apreciat că sancțiunea concedierii aplicată lui Rotari Alexandr este una proporțională.

Cu privire la independența răspunderii disciplinare față de cea penală, apelantul a invocat faptul că aplicarea sancțiunii disciplinare nu este condiționată de existența unei sentințe penale definitive, deoarece potrivit legislației în vigoare, aceeași faptă poate atrage forme diferite de răspundere, întrucât acestea protejează valori sociale distincte.

În același sens, apelantul a făcut trimitere și la decizia Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2014 în cauza civilă Bichir Artur către Inspectoratul General al Poliției, în care instanța a reținut că angajatorul este în drept să aplice sancțiunea disciplinară cu concedierea chiar în lipsa unei sentințe de condamnare, atunci când motivele sancțiunii disciplinare sunt distincte de circumstanțele cercetate în cadrul urmăririi penale.

Cu privire la aspectele ce țin de accidentul produs la 13 august 2024 și anume că la volanul mijlocului de transport s-ar fi aflat tatăl reclamantului/intimat - Rotari Alexei, apelantul a menționat că potrivit materialelor anchetei, în special explicației lui Papemiuk Roman (fila nr. 24), acesta a relatat că apropiindu-se de automobilul tamponat în copac, a observat o persoană în interiorul acestuia, a oprit motorul, iar persoana respectivă a căzut din automobil. De asemenea, din explicațiile lui Albu Artur, Babii Nicolae și Trambaci Viorel nu rezultă că la volan s-ar fi aflat Rotari Alexei și niciunul dintre aceștia nu a confirmat prezența tatălui intimatului la volan.

Astfel, apelantul a apreciat ca neconvingătoare afirmațiile lui Rotari Alexandr și ale

reprezentantului său potrivit cărora automobilul ar fi fost condus de Rotari Alexei, deoarece în urma accidentului s-a constatat că Rotari Alexandr a suferit leziuni corporale, în timp ce despre Rotari Alexei nu s-a constatat existența unor asemenea leziuni.

Cu privire la motivarea actului administrativ, apelantul a considerat greșită abordarea instanței de fond, reiterând că art. 118 alin. (1), (2) lit. a)-c) și alin. (3) Cod administrativ impune motivarea în fapt și în drept, inclusiv indicarea procedurii administrative, a probelor și a audierilor, astfel că ordinul nr. 421ef. din 30 august 2024 conține toate aceste elemente și justifică atât circumstanțele abaterii, cât și forma sancțiunii aplicate.

Totodată, s-a susținut că activitatea administrativă a Inspectoratului General al Poliției a fost realizată în limitele competenței funcționale, cu respectarea procedurii și a dreptului discreționar, iar în aceste condiții, nu există vicii care să atragă anularea actului administrativ, respectiv potrivit art. 225 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului contestat în măsura în care acesta este legal.

În altă ordine de idei apelantul a menționat că în ședința de judecată, Rotari Alexandr a solicitat anexarea ordonanței din 11 octombrie 2024 a procurorului Procuraturii raionului Dondușeni - Grigoriev Aurel, prin care s-a dispus scoaterea integrală de sub urmărirea penală a acestuia, bănuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, s-a menționat că la 14 martie 2025, adjunctul Procurorului General - Russu Sergiu, a emis ordonanța cu privire la examinarea din oficiu, cu titlu de control ierarhic superior, a materialelor cauzei penale nr. *****, prin care ordonanța din 11 octombrie 2024 a fost anulată, dispunându-se reluarea urmăririi penale și transmiterea cauzei de la Inspectoratul de poliție Dondușeni către Inspectoratul de poliție Bălți pentru continuarea urmăririi penale.

La 02 decembrie 2025, Inspectoratul General al Poliției a înaintat demersul nr. 34/2-4701 către Procuratura mun. Bălți, Oficiul Principal și Inspectoratul de poliție Bălți, solicitând informații cu privire la cauza penală nr. *****, iar prin răspunsul nr. 34/23-25491 din 08 decembrie 2025, Inspectoratul de poliție Bălți a comunicat că urmărirea penală nu era finalizată și se efectuau acțiuni suplimentare pentru stabilirea tuturor circumstanțelor.

De asemenea, prin răspunsul Procuraturii Bălți, Oficiul principal, nr. 9990 din 10 decembrie 2025, s-a confirmat că urmărirea penală era în curs de desfășurare.

În consecință, Inspectoratul General al Poliției a susținut că materialele acumulate în cadrul anchetei de serviciu confirmă întrunirea elementelor abaterii disciplinare imputate lui Rotari Alexandr și legalitatea sancțiunii aplicate.

În ansamblu, apelantul a invocat că sancțiunea disciplinară aplicată a fost necesară, rezonabilă și proporțională, având în vedere gravitatea faptei și consecințele acesteia

asupra imaginii Poliției, iar în consecință, apelantul a solicitat admiterea cererii de apel și menținerea legalității ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 421ef. din 30 august 2024, prin care Rotari Alexandr a fost sancționat disciplinar cu concedierea din Poliție.

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului Inspectoratul General al Poliției – Gadiac Alexandra, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Intimatul Rotari Alexandr și reprezentantul acestuia, avocatul Boișteanu Eduard, au susținut aspectele reflectate în acțiune și reiterate în referința depusă asupra cererii de apel, solicitând drept consecință, respingerea cererii de apel și menținerea fără modificări a hotărârii instanței de fond.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând lucrările cauzei în coroborare cu înscrisurile dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă de Rotari

Alexandr, iar reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, iar apelul declarat întrunește condițiile prevederilor art. 212, 233-234 Cod administrativ, fiind depus în termen, de către persoana îndreptățită, cu respectarea cerințelor de formă și conținut prevăzute de lege, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar, Completul judiciar statuează că în raport cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției urmează a fi admis, iar hotărârea instanței de fond, casată cu emiterea unei noi hotărâri în următoarea formulare.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1) – (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, Completul subliniază că în limitele apelului, instanța verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din lucrările cauzei se atestă că în baza ordinului Inspectoratului General al

Poliției nr. 3ef din 30 aprilie 2020 „*Cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI*”, Rotari Alexandr a fost confirmat în funcția de agent-șef adjunct, subofițer superior al Serviciului Patrulare Edineț, Ocnița, Briceni al Secției Patrulare „Nord” a Direcției Patrulare „Nord” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI.

Ulterior, în temeiul ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 391ef din 09 august 2024 „*Cu privire la procedurile de personal în privința angajaților Inspectoratului General al Poliției și subdiviziunilor subordonate acestuia*”, Rotari Alexandr a fost confirmat în funcția de agent-șef adjunct, subofițer superior al Serviciului Patrulare Edineț, Ocnița, Briceni, Dondușeni al Secției Patrulare „Nord” a Direcției Patrulare „Nord” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI.

În fapt, la 13 august 2024, în urma raportului de autosesizare nr. 14/5907, s-a dispus demararea unei anchete de serviciu pentru clarificarea presupuselor abateri disciplinare comise de agentul-șef Rotari Alexandr, iar conform raportului, acesta ar fi fost implicat într-un accident rutier la volanul unui automobil personal, fiind presupus a fi în stare de ebrietate alcoolică.

Totodată, la 16 august 2024, conducerea Inspectoratului Național de Securitate Publică a dispus inițierea unei noi anchete de serviciu, înregistrate cu nr. 609 a/s, iar conform pct. 55 din Statutul Disciplinar al Funcționarilor Publici cu Statut Special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (*aprobat prin HG nr. 409/2017*), anchetele de serviciu au fost conexate pentru examinare într-o singură procedură și preluate pentru continuarea desfășurării anchetei de către organul ierarhic superior, respectiv Direcția Inspecție Efectivă.

La data de 23 august 2024, Rotari Alexandr a depus explicațiile scrise din care rezultă că acesta se află în concediu medical (*fapt confirmat prin certificatul Direcției Resurse Umane al Inspectoratului Național de Securitate Publică nr. 536 din 23 august 2024*) și este internat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie din Chișinău începând cu 13 august 2024, motiv pentru care nu poate depune declarațiile solicitate din motive de sănătate, și că va depune declarațiile odată cu revenirea la serviciu.

De asemenea, în cadrul anchetei de serviciu, a fost sesizată și organizația sindicală, care prin scrisoarea nr. 08/005 din 28 august 2024, a informat că Rotari Alexandr este membru al acestei organizații din 10 decembrie 2019, iar în cazul anchetei de serviciu ce vizează un membru de sindicat, va fi desemnat un reprezentant al Sindicatului care va participa în cadrul anchetei ca observator.

De altfel, din materialele dosarului administrativ rezultă că în cadrul anchetei de serviciu, au fost analizate: materialul înregistrat în REI-2 al IP Dondușeni cu nr. 2089 din 13 august 2024 (f.d. a 4-27); graficul dislocărilor resurselor de patrulare și reacționare operativă în perioada 12-18 august 2024 (f.d. a 30-31); explicațiile inspectorilor și agenților de poliție (Ionescu Dumitru, Albu Artur, Babii Nicolae,

Trambaci Viorel, Oboroc Pavel); raportul de constatare nr. 202406P0457 din 16 august 2024 privind analiza toxicologică a probei de sânge prelevate de la Rotari Alexandr, care a arătat o concentrație de alcool etilic de cca. 2,77g/l la ora 02:00 și 2,64g/l la ora 03:00.

La 28 august 2024, a fost emisă încheierea nr. 14/5907 cu privire la rezultatele anchetei de serviciu referitoare la angajatul Poliției - Rotari Alexandr, semnată de comisarii-șefi Cracan Evgheni și Piterschi Eugeniu, în urma căreia s-a stabilit că pe 13 august 2024, în jurul orei 02:20, Rotari Alexandr, aflat la volanul automobilului de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, a provocat un accident rutier pe traseul R-8, km 15, în apropierea satului *****, Dondușeni, după ce nu a reușit să controleze vehiculul și a tamponat un copac.

Conform raportului de constatare toxicologică din 16 august 2024, s-a evidențiat o concentrație de alcool etilic de 2,43g/l în sângele lui Rotari Alexandr, iar la ora 02:00 concentrația ar fi fost de 2,77g/l. Din cauza stării de șoc, nu a fost posibilă testarea alcoolscopică la fața locului.

Ancheta a constatat că Rotari Alexandr a comis o abatere disciplinară gravă prin conducerea în stare de ebrietate, iar aceasta a generat accidentul rutier.

Având în vedere gravitatea abaterii și respectând reglementările legale, s-a propus sancționarea disciplinară a lui Rotari Alexandr cu concedierea din funcția publică, în conformitate cu prevederile Legii nr. 288/2016 și Statutului disciplinar al funcționarilor publici cu statut special, precum și achitarea compensațiilor pentru concediile neutilizate și reținerea costului echipamentului nepredat.

Prin scrisoarea nr. 34/14/6227int din 28 august 2024, adresată vicepreședintelui Sindicatului „Demnitate” - Crucovschi Serghei, s-a solicitat opinia cu privire la sancționarea agentului-șef Rotari Alexandr, iar în răspunsul nr. 08/007 din 29 august 2024, organul sindical a constatat că la 13 august 2024, în afara orelor de serviciu și aflându-se în stare de ebrietate alcoolică avansată (2,43 g/l alcool în sânge), Rotari Alexandr a provocat un accident rutier. Conform concluziilor raportului de constatare medico-legală, incidentul poate constitui infracțiunea de „conducerea unui vehicul în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat” (art. 264^1 Cod penal).

Având în vedere că vinovăția sa trebuie dovedită în cadrul urmăririi penale, s-a propus suspendarea din funcție a lui Rotari Alexandr, cu ridicarea legitimației de serviciu și a armei din dotare, fără a-l elibera din funcție, până la finalizarea anchetei penale.

În urma anchetei de serviciu și a încheierii șefului Direcției Inspectare Efectiv din 28 august 2024, Inspectoratul General al Poliției a emis ordinul șefului IGP nr. 421ef din 30 august 2024, prin care Rotari Alexandr a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, pentru încălcarea prevederilor art. 50 lit. a), c), e) și i) și art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special, precum și a unor norme din Statutul disciplinar și Codul de etică al Ministerului Afacerilor Interne, cu achitarea compensațiilor bănești pentru

concediile neutilizate și reținerea costurilor echipamentului neplătit.

Sancțiunea a fost aplicată în baza art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288/2016, pentru comiterea unei abateri grave, respectiv conducerea unui mijloc de transport în stare de ebrietate alcoolică, fapt ce a generat un accident rutier.

La caz, invocând netemeinicia și ilegalitatea concedierii, determinate de lipsa probelor concludente cu privire la abaterea disciplinară, desfășurarea prematură a anchetei de serviciu, încălcarea prezumției nevinovăției și a dreptului la apărare, emiterea ordinului în perioada concediului medical și insuficienta motivare a acestuia, Rotari Alexandr a înaintat și ulterior și-a concretizat cererea de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând anularea ordinului nr. 421 ef. din 30 august 2024, restabilirea în funcția și postul deținute, achitarea despăgubirilor pentru perioada absenței forțate de la muncă și a cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 4.000 lei.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze, prin hotărârea din 18 noiembrie 2025, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani a admis parțial acțiunea și respectiv anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 421 ef. din 30 august 2024 ”*Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent-șef Rotari Alexandr*”, cu restabilirea lui Rotari Alexandr în funcția și postul ocupate la momentul eliberării din funcție și încasarea de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Rotari Alexandr, a cheltuielilor de judecată pentru achitarea serviciilor de asistență juridică în sumă de 4.000 lei.

În viziunea Colegiului judiciar, hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, adoptată cu aprecierea eronată a probelor administrate și aplicarea injustă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

În materie de drept, conform art. 9 alin. (2) lit. b) și d) din Codul muncii, salariatul este obligat să îndeplinească normele de muncă stabilite și să respecte disciplina muncii.

Conform art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii, desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată, se admite pentru încălcarea gravă, chiar și o singură dată, a obligațiilor de muncă.

În conformitate cu art. 208 alin. (1) din Codul muncii, până la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicație scrisă referitor la fapta comisă. Explicația cu privire la fapta comisă poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicația cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților.

Potrivit art. 209 alin. (1) din Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical.

În temeiul art. 210 alin. (1) lit. a), b), c) din Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu: temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii; termenul în care sancțiunea poate fi contestată; organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Totodată, cu referire la normele aplicabile cazului dat, potrivit art. 5 din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, activitatea funcționarului public cu statut special se desfășoară exclusiv în baza legii și pentru executarea acesteia, în interesul persoanei și al comunității, potrivit principiilor profesionalismului, confidențialității, integrității profesionale și loialității, stabilității în funcția publică, colaborării și cooperării, imparțialității și nediscriminării, transparenței, obiectivității, eficienței, responsabilității și subordonării ierarhice.

Conform art. 50 lit. c), d), e), i) și s) din Lege, funcționarul public cu statut special are obligația să respecte jurământul depus și normele deontologice; - să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu; - să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale; - să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală; - să se prezinte la serviciu conform programului de lucru, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate, pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, cu recompensarea timpului lucrat potrivit legislației.

În conformitate cu prevederile art. 56 alin.(1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016, funcționarul public cu statut special care încalcă cu vinovăție competențele legale și atribuțiile de serviciu ce îi revin este tras la răspundere disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în funcție de gravitatea situației, iar reieșind din art. 57 din aceeași lege, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvârșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrângerile, regimul de interdicții și incompatibilități din prezenta lege, cerințele din fișa postului.

Potrivit art. 58 alin. (1)-(2) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d) retrogradare cu un grad special; e) retrogradare în funcție; f) concediere din funcția publică cu statut special; - Sancțiunile aplicate se iau în vedere la evaluarea performanțelor profesionale, acordarea gradelor speciale, promovare și recompensare, cu excepția situației în care efectele lor au fost stinse ori acestea au fost ridicate ca recompensă în condițiile prezentei legi.

Conform art. 59 din Legea citată, sancțiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta. Înainte de aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul sau persoana împuternicită de către acesta este

obligată să-i ceară funcționarului public cu statut special o explicație scrisă privind fapta comisă. Refuzul de a prezenta explicația se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta și, după caz, de un reprezentant al salariaților. Concluziile anchetei de serviciu referitoare la fapta comisă din care rezultă date și indicii că a fost săvârșită o infracțiune se remit spre examinare organelor procuraturii. Funcționarul public cu statut special vizat de ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, cu respectarea regimului juridic al datelor cu caracter personal și al informațiilor atribuite la secretul de stat, de asemenea să solicite și/sau să prezinte probe în apărarea sa. La individualizarea sancțiunii disciplinare se ține seama de activitatea anterioară a funcționarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție, precum și de preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise. Pentru aceeași abatere disciplinară nu se poate aplica mai mult de o sancțiune disciplinară. Cadrul general de desfășurare a anchetei de serviciu, de aplicare, atenuare, agravare și ridicare a sancțiunilor disciplinare se stabilește de către Guvern. Aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă, după caz. Sancțiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile din momentul constatării abaterii disciplinare. Abaterea disciplinară se consideră constatată în momentul aprobării concluziei privind abaterea comisă. Ancheta de serviciu se desfășoară o perioadă de 30 de zile din momentul inițierii acesteia de către persoana abilitată, cu posibilitatea de a fi suspendată în cazul în care vinovăția urmează a fi constatată de către alte organe de ocrotire a normelor de drept sau în cazul în care angajatul se află în concediu anual de odihnă, în concediu de studii ori în concediu medical, precum și în alte împrejurări ce denotă imposibilitatea adoptării unei concluzii definitive în cadrul anchetei de serviciu. Pe perioada anchetei de serviciu se interzice promovarea angajatului în funcție, acordarea acestuia de grade speciale, categorii de calificare și concedii de odihnă. În calitate de conducător al organului ierarhic superior, ministrul afacerilor interne acordă măsuri de stimulare și aplică sancțiuni disciplinare funcționarilor publici cu statut special.

Prin prisma prevederilor legale citate supra, instanța de apel reține că încălcarea cu vinovăție a obligațiilor de serviciu și a disciplinei constituie abatere disciplinară, sancționabilă în funcție de gravitatea faptei și gradul de vinovăție, inclusiv prin concediere în cazul unei încălcări grave. Aplicarea sancțiunii este însă condiționată de respectarea procedurii disciplinare, inclusiv solicitarea explicației scrise, desfășurarea și finalizarea anchetei de serviciu în termenele prevăzute de lege, examinarea circumstanțelor faptei și a probelor, precum și individualizarea sancțiunii în funcție de gravitatea și consecințele abaterii, vinovăția și conduita anterioară a funcționarului.

Contextual, conform pct. 7 subpct. 9) și 11) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017), funcționarul public cu statut special

este obligat să promoveze și să consolideze prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă; să respecte cerințele normelor unanim recunoscute de comportament în familie și societate, să nu admită exercitarea atribuțiilor de serviciu sub influența băuturilor alcoolice, substanțelor narcotice sau psihotrope.

Suplimentar potrivit pct.7 subpct. 3) și 4) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017), funcționarul este obligat să respecte jurământul depus și normele deontologice; - să fie disciplinat și vigilent, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu;

De asemenea, conform pct. 39 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se consideră abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care au fost încălcate prevederile prezentului Statut disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut.

Totodată, potrivit pct. 40, 43-45, 47-49, 51, 59-65, 73-78 din Statut, în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: 1) avertisment; 2) mustrare; 3) mustrare aspră; 4) retrogradare cu un grad special; 5) retrogradare în funcție; 6) concediere. Aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă. În cazul în care în procesul desfășurării anchetei de serviciu se constată indicii că a fost săvârșită o contravenție sau o infracțiune, persoana împuternicită să desfășoare ancheta de serviciu va asigura transmiterea imediată materialelor acumulate organelor competente. Pentru o singură abatere disciplinară se aplică o singură sancțiune disciplinară. Ancheta de serviciu se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, a dispozițiilor prezentului Statut disciplinar și contribuie la consolidarea disciplinei de serviciu, legalității, prevenirea și combaterea ilegalităților, educarea funcționarilor în spiritul executării întocmai și la timp a actelor normative. Sarcinile anchetei de serviciu sânt: 1) examinarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor abaterilor disciplinare comise de către funcționari; 2) stabilirea cauzelor și condițiilor care au condus la comiterea abaterilor disciplinare; 3) identificarea persoanelor vinovate și asigurarea aplicării corecte a legislației în vigoare, pentru ca fiecare persoană care a comis abateri disciplinare să fie sancționată potrivit vinovăției sale și nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere. Ancheta de serviciu se va efectua cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale funcționarului. În perioada anchetei de serviciu este interzisă stimularea funcționarului, promovarea în funcție, conferirea gradelor speciale și categoriilor de calificare. Desfășurarea anchetei de serviciu se dispune printr-o rezoluție a conducătorului subdiviziunii care a fost sesizat în condițiile prevăzute la punctele

enunțate, iar în absența acestuia, a persoanei care îl înlocuiește. Durata desfășurării anchetei de serviciu nu va depăși termenul de 30 de zile, fără a lua în calcul timpul aflării funcționarului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii, concediul medical sau concediul paternal. Termenul anchetei de serviciu poate fi suspendat în cazul care funcționarul public cu statut special se află în concediu anual de odihnă, concediu de studii, concediu medical sau în concediu paternal, precum și în alte cazuri prevăzute de legislația în vigoare.

Subsecvent, normele de drept enunțate supra statuează că angajatorul, este în drept să sancționeze disciplinar salariații, optând pentru una dintre sancțiunile disciplinare, în condițiile legii, în cazul comiterii unei abateri disciplinare, iar la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.

La caz, Completul de judecată reține că în argumentarea acțiunii promovate în instanță, Rotari Alexandr a invocat lipsa probelor concludente cu privire la abaterea disciplinară, desfășurarea prematură a anchetei de serviciu, încălcarea prezumției nevinovăției și a dreptului la apărare, emiterea ordinului în perioada concediului medical și insuficienta motivare a acestuia.

În context, instanța de apel reține că argumentele reținute de instanța de fond în susținerea concluziei cu privire la pretinsa ilegalitate a ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 421 ef. din 30 august 2024, se bazează pe o interpretare eronată a cadrului normativ incident raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Cu toate acestea, instanța de apel nu poate reține concluziile instanței de fond cu privire la ilegalitatea ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 421ef din 30 august 2024, întrucât acestea rezultă dintr-o apreciere fragmentară a circumstanțelor cauzei, cu acordarea unei ponderi excesive unor pretinse vicii procedurale și unor împrejurări survenite ulterior emiterii actului administrativ, fără a fi analizat în ansamblu materialul probator existent la momentul adoptării ordinului și fără a fi delimitată în mod corespunzător răspunderea disciplinară de cea penală.

Astfel, Colegiul reține că statutul juridic al funcționarului public cu statut special impune un standard de conduită superior celui aplicabil în mod obișnuit unui salariat, obligațiile acestuia nefiind limitate exclusiv la perioada exercitării nemijlocite a atribuțiilor de serviciu, de altfel, potrivit art. 50 lit. i) din Legea nr. 288/2016, funcționarul public cu statut special are obligația de a manifesta un comportament integru atât în activitatea publică, cât și în viața personală, iar pct. 7 subpct. 9) și 11) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special impune promovarea și consolidarea, prin propria prestație, a imaginii publice a instituției reprezentate, precum și respectarea normelor unanim recunoscute de comportament în familie și societate.

Prin urmare, împrejurarea că incidentul rutier s-a produs în afara orelor de serviciu nu este, prin sine însuși, de natură să excludă relevanța disciplinară a conduitei

intimatului Rotari Alexandr, deoarece în cazul unui polițist, conduita extraprofesională devine relevantă din perspectiva răspunderii disciplinare atunci când, prin natura și gravitatea sa, este aptă să afecteze prestigiul funcției, imaginea instituției și încrederea publicului în Poliție.

În speță, este relevant de subliniat că la 13 august 2024, în baza raportului de autosesizare înregistrat în Direcția managementul documentelor cu nr. 14/5907 a fost inițiată o anchetă de serviciu, iar la 16 august 2024 a fost inițiată o altă anchetă în baza comunicatului special nr. 609 a/s, cele două proceduri fiind ulterior conexate.

Prin urmare, contrar concluziei primei instanțe, autoritatea publică nu a acționat superficial sau prematur, ci a inițiat în mod formal o procedură disciplinară destinată elucidării circumstanțelor incidentului și stabilirii existenței sau inexistenței unei abateri disciplinare.

În context, potrivit pct. 47 din Statutul disciplinar, ancheta de serviciu urmărește, între altele, consolidarea disciplinei de serviciu și a legalității, prevenirea și combaterea ilegalităților și asigurarea executării întocmai a actelor normative, iar în aceste condiții, autoritatea publică nu numai că era îndreptățită, dar avea obligația de a verifica circumstanțele unui incident de asemenea gravitate, cu atât mai mult cu cât acesta îl viza pe un funcționar public cu statut special, angajat al Poliției.

De asemenea, nici materialul probator administrat în cadrul anchetei nu poate fi redus la simple presupuneri ale autorității, deoarece în procesul documentării accidentului rutier produs la 13 august 2024 pe traseul R-8, km 15, în apropierea satului Rediul Mare, cu implicarea mijlocului de transport de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, au fost stabilite circumstanțe care îl indicau pe Rotari Alexandr drept persoana aflată la volanul automobilului.

Mai mult, ulterior transportării acestuia la Spitalul raional Edineț și prelevării probelor biologice, potrivit Raportului de constatare nr. 202406P0457 din 16 august 2024, în proba de sânge a fost depistat alcool etilic în concentrație de 2,43 g/l.

Prin urmare, la momentul emiterii ordinului nr. 421ef din 30 august 2024, autoritatea dispunea de un ansamblu de date și probe rezultate din documentarea accidentului, inclusiv informații cu privire la automobilul implicat, circumstanțele producerii accidentului și rezultatul examinării biologice. În aceste condiții, nu poate fi reținută concluzia instanței de fond potrivit căreia actul administrativ ar fi fost emis în lipsa unui suport probator pertinent și admisibil.

Totodată, instanța de apel consideră neîntemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia sentința Judecătoriei Drochia sediul Dondușeni, din 26 februarie 2025, prin care s-ar fi stabilit că la volanul automobilului se afla tatăl reclamantului - Rotari Alexei, ar lipsi retroactiv de fundament ordinul nr. 421ef din 30 august 2024, deoarece o asemenea împrejurare trebuie analizată prin prisma întregului material probator, iar nu izolată de datele existente la momentul desfășurării anchetei disciplinare, de altfel, potrivit materialelor anchetei, din explicațiile lui Albu Artur, Babii Nicolae și Trambaci Viorel nu rezultă că la volan s-ar fi aflat Rotari Alexei și niciunul dintre

aceștia nu a confirmat prezența tatălui intimatului la volan, iar în urma accidentului s-a constatat că Rotari Alexandr a suferit leziuni corporale, în timp ce despre Rotari Alexei nu s-a constatat existența unor asemenea leziuni.

De asemenea, instanța de apel nu poate reține concluzia primei instanțe cu privire la imposibilitatea autorității de a aplica sancțiunea disciplinară până la soluționarea definitivă a cauzei penale, deoarece răspunderea disciplinară și răspunderea penală reprezintă forme distincte de răspundere juridică, cu finalități, condiții și obiecte de protecție diferite.

În acest sens, hotărârea Curții Constituționale din 14 septembrie 2016 a reținut posibilitatea cumulului răspunderii disciplinare cu cea penală atunci când aceeași faptă constituie atât abatere disciplinară, cât și infracțiune, sancțiunile respective protejând relații sociale diferite și neavând aceeași natură juridică.

Prin urmare, existența unei proceduri penale nu suspendă automat competența angajatorului de a examina conduita disciplinară a funcționarului și nu instituie obligația autorității de a aștepta pronunțarea unei hotărâri penale definitive, pentru angajarea răspunderii disciplinare fiind de ajuns ca, în cadrul procedurii disciplinare, fapta, caracterul ilicit al conduitei și vinovăția funcționarului să fie stabilite pe baza probelor administrate în cadrul anchetei de serviciu.

În aceeași ordine de idei, Completul de judecată subliniază că reluarea urmăririi penale prin ordonanța din 14 martie 2025 și faptul că ulterior cauza penală nr. ***** se afla în curs de investigare confirmă doar că situația juridică a intimatului sub aspect penal nu era definitiv tranșată, împrejurare care de altfel nu infirmă constatările efectuate în cadrul procedurii disciplinare și nu împiedică autoritatea să aprecieze conduita intimatului prin prisma obligațiilor care decurg din raportul de serviciu.

Suplimentar, instanța de apel reține că lipsa unei hotărâri penale definitive în cauza nr. ***** nu afectează legalitatea ordinului nr. 421ef din 30 august 2024, întrucât răspunderea disciplinară este distinctă și autonomă de cea penală, iar sancțiunea poate fi aplicată independent de soluționarea definitivă a cauzei penale.

La caz, ordinul contestat nu a fost emis pentru sancționarea lui Rotari Alexandr pentru săvârșirea unei infracțiuni, ci în baza constatărilor efectuate în cadrul anchetei de serviciu inițiate la 13 august 2024 în baza raportului nr. 14/5907 și conexate ulterior cu ancheta inițiată la 16 august 2024 în baza comunicatului special nr. 609 a/s, autoritatea apreciind conduita acestuia prin prisma obligațiilor de integritate, disciplină și deontologie specifice statutului de funcționar public cu statut special.

În acest sens, art. 56 alin. (2) și art. 59 alin. (8) din Legea nr. 288/2016 confirmă caracterul distinct al formelor de răspundere juridică, iar art. 50 lit. i) din aceeași lege impune funcționarului un comportament integru atât în activitatea publică, cât și în viața personală.

Prin urmare, existența și evoluția cauzei penale nr. *****, inclusiv reluarea urmăririi penale prin ordonanța din 14 martie 2025, nu condiționează și nu infirmă constatările procedurii disciplinare și nu constituie temei pentru anularea ordinului nr.

421ef din 30 august 2024.

Instanța de apel consideră că nici faptul, că intimatului i-au fost solicitate explicații, iar acesta a comunicat că nu le poate prezenta întrucât se afla în concediu medical, nu conduce la concluzia că întreaga procedură disciplinară trebuia suspendată până la revenirea sa la serviciu, deoarece dreptul de a fi audiat și de a formula apărări constituie o garanție procedurală importantă, însă exercitarea acestuia nu poate fi transformată într-un drept al funcționarului de a împiedica sau amâna desfășurarea anchetei, în condițiile în care autoritatea dispunea deja de probe relevante pentru stabilirea circumstanțelor faptei.

În acest sens, este de subliniat că potrivit pct. 69 din Statutul disciplinar aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, funcționarul audiat în cadrul anchetei de serviciu are dreptul să solicite înlăturarea persoanei care efectuează ancheta, să prezinte probe în vederea demonstrării nevinovăției sau aplicării unei sancțiuni mai blânde și să conteste acțiunile și deciziile adoptate în cadrul anchetei, iar conform pct. 70 din același Statut, după finalizarea anchetei, persoana sancționată are dreptul, în baza unei cereri scrise, să ia cunoștință de ordin și de materialele anchetei.

De menționat este că la materialele cauzei nu se regăsește o cerere formulată de Rotari Alexandr, prin care acesta să fi solicitat administrarea unor probe suplimentare, audierea unor martori ori reclamarea unor informații pe care autoritatea le-ar fi refuzat. În aceste condiții, nu poate fi imputată autorității încălcarea unor drepturi procedurale re nu au fost efectiv exercitate de reclamant.

În același timp, instanța de apel menționează că potrivit prevederilor art. 87 alin. (1) Cod administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt, având posibilitatea de a solicita informații, de a audia persoane, martori și experți, de a solicita acte și dosare și de a efectua alte acțiuni necesare clarificării cauzei.

În mod similar, pct. 67 subpct. 2), 3) și 6) din Statutul disciplinar conferă persoanei care efectuează ancheta dreptul de a solicita explicații și informații, de a examina materialele relevante și de a solicita documente de la persoane fizice și juridice sau de la alte organe de ocrotire a normelor de drept.

De altfel, reieșind din materialele cauzei, rezultă că autoritatea a utilizat aceste instrumente, a solicitat informațiile considerate necesare, a examinat documentele disponibile, a verificat circumstanțele accidentului și a administrat probe relevante pentru stabilirea situației de fapt, iar în consecință, afirmația instanței de fond potrivit căreia ancheta de serviciu ar fi fost „superficială” nu este susținută prin indicarea concretă a unei probe esențiale ce nu ar fi fost administrată, a unei circumstanțe relevante care nu ar fi fost verificată sau a unei solicitări probatorii a reclamantului care să fi fost nejustificat respinsă.

De asemenea, din perspectiva art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretențiile, iar prin urmare, reclamantului îi revenea obligația de a indica și demonstra în mod concret împrejurările de natură să

infirme constatările autorității ori să demonstreze existența unor vicii ale procedurii administrative, simpla invocare a caracterului incomplet al anchetei, în lipsa indicării probelor sau acțiunilor concrete care ar fi fost necesare, fiind insuficientă pentru a răsturna constatările autorității.

Instanța de apel menționează că nici aspectul cu privire la încălcarea termenelor legale pentru desfășurarea anchetei de serviciu, nu se constată, deoarece, deși potrivit pct. 59 din Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, durata anchetei de serviciu nu poate depăși 30 de zile, fără a fi inclusă perioada aflării funcționarului în concediu anual de odihnă, concediu de studii, concediu medical sau concediu paternal, este de remarcat că pct. 60 permite suspendarea termenului anchetei în asemenea situații, iar pct. 61 stabilește limita perioadei de suspendare.

Prin urmare, aflarea lui Rotari Alexandr în concediu medical nu putea constitui un motiv pentru constatarea ilegalității anchetei, întrucât legislația specială reglementează expres efectele unei asemenea împrejurări asupra termenelor procedurale.

Totodată, pct. 73 din Statutul disciplinar stabilește că abaterea disciplinară se consideră constatată în ziua aprobării concluziei cu privire la abaterea admisă, iar potrivit pct. 74 sancțiunea disciplinară se aplică prin ordinul angajatorului, ministrului sau persoanei împuternicite, în maximum 30 de zile de la momentul constatării abaterii disciplinare. În consecință, termenul pentru aplicarea sancțiunii trebuie raportat la momentul constatării abaterii, și nu în mod simplist la data producerii incidentului.

În speță, ordinul nr. 421ef din 30 august 2024 a fost emis în cadrul termenelor prevăzute de legislația specială, iar faptul că executarea concedierii a fost stabilită începând cu data revenirii lui Rotari Alexandr din concediul medical demonstrează că autoritatea a ținut cont de situația juridică temporară a acestuia.

Sub acest aspect, instanța de apel nu poate reține concluzia primei instanțe cu privire la încălcarea art. 86 alin. (2) Codul muncii, deoarece această normă instituie interdicția concedierii salariatului în perioada incapacității temporare de muncă, însă în speță încetarea raportului juridic al reclamantului a fost dispusă începând cu data revenirii lui Rotari Alexandr din concediul medical. Prin urmare, simpla emitere a ordinului în perioada incapacității temporare de muncă nu poate fi echivalată, în circumstanțele cauzei, cu executarea concedierii în această perioadă.

Referitor la motivarea actului administrativ, criticată de prima instanță, Colegiul reține că exigențele art. 118 alin. (1)-(3) Cod administrativ au fost respectate dat fiind faptul că ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 421ef din 30 august 2024 conține atât temeiurile juridice ale sancționării, cât și circumstanțele de fapt ce au determinat aplicarea sancțiunii, inclusiv fapta imputată lui Rotari Alexandr, data și locul producerii acesteia, mijlocul de transport implicat, rezultatele examinării medico-legale, normele legale și etice încălcate, precum și temeiul aplicării sancțiunii concedierii.

Prin urmare, din conținutul ordinului poate fi identificat în mod clar raționamentul autorității publice, circumstanțele de fapt reținute, probele avute în vedere și normele juridice aplicate, de altfel actul administrativ nu se limitează la o simplă enumerare a normelor legale, ci stabilește legătura dintre conduita imputată funcționarului, materialul probator administrat și sancțiunea aplicată.

Mai mult ca atât, motivarea actului administrativ nu presupune obligația autorității de a anticipa și de a răspunde exhaustiv fiecărui argument pe care persoana sancționată l-ar putea invoca ulterior în fața instanței, fiind suficient ca din act să poată fi identificate motivele esențiale care au determinat soluția adoptată și ca acestea să permită destinatarului să înțeleagă rațiunile măsurii, iar instanței să exercite controlul de legalitate și temeinicie.

În continuare, cu privire la principiul proporționalității sancțiunii, instanța de apel reține că din sensul art. 29 Cod administrativ, măsura prin care autoritatea publică afectează drepturi sau libertăți trebuie să fie potrivită, necesară și rezonabilă în raport cu scopul urmărit.

De altfel, în speță, sancțiunea aplicată a fost determinată de natura și gravitatea conduitei imputate lui Rotari Alexandr și nu de considerente arbitrare sau străine scopului răspunderii disciplinare, astfel că conducerea unui mijloc de transport în stare de ebrietate alcoolică, cu o concentrație a alcoolului etilic de 2,43 g/l, urmată de producerea unui accident rutier, reprezintă o conduită de o gravitate deosebită și este incompatibilă cu statutul și exigențele profesionale impuse unui polițist.

De asemenea, instanța de apel consideră că la individualizarea sancțiunii, autoritatea a reținut gravitatea conduitei, consecințele acesteia, statutul profesional al intimatului și obligațiile speciale care îi reveneau, iar din perspectiva celor constatate, nu poate fi ignorată împrejurarea că Rotari Alexandr a fost anterior atenționat, inclusiv prin conducerea subdiviziunii în care activa, asupra necesității respectării Regulamentului circulației rutiere și evitării conducerii automobilelor în stare de ebrietate alcoolică. Această circumstanță este relevantă atât pentru aprecierea vinovăției, cât și pentru individualizarea sancțiunii, demonstrând că intimatul cunoștea caracterul incompatibil al unei asemenea conduite cu statutul său profesional.

În aceste condiții, sancțiunea concedierii aplicată în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288/2016, pentru comiterea unei încălcări grave, nu apare ca arbitrară sau vădit disproporționată. Dimpotrivă, aceasta este corespunzătoare scopului urmărit, respectiv menținerea disciplinei, integrității și prestigiului instituției Poliției, necesară raportat la gravitatea conduitei constatate și rezonabilă în raport cu interesul public protejat.

Totodată, deși dreptul discreționar al autorității nu este unul nelimitat, instanța reține că în speță, Inspectoratul General al Poliției a acționat în limitele competenței conferite de lege, a identificat abaterea disciplinară, a apreciat gravitatea acesteia și a individualizat sancțiunea prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei, astfel, ne fiind constatat un exces sau un abuz al dreptului discreționar care să justifice

intervenția instanței asupra alegerii sancțiunii.

În acest context, referirea instanței de fond la art. 123 Cod administrativ nu poate conduce la anularea actului contesta, deoarece mecanismul prevăzut de această normă vizează remedierea anumitor greșeli de formă și procedură și nu poate fi interpretat în sensul că orice pretinsă neregularitate, indiferent de natura, gravitatea și relevanța sa pentru soluția adoptată, determină automat anularea actului administrativ.

De asemenea, instanța de apel reține că raportat la materialul probator și la circumstanțele concrete ale cauzei, autoritatea publică a realizat o cercetare efectivă a faptelor, a administrat și evaluat probele disponibile, a oferit intimatului posibilitatea de a formula apărări, iar concluziile anchetei au fost reflectate în actul administrativ contestat. Nu au fost identificate vicii procedurale care să fi afectat în mod real exercitarea dreptului la apărare ori să fi determinat adoptarea unei soluții arbitrare.

Prin urmare, gravitatea conduitei imputate, statutul special al intimatului, obligațiile de integritate și deontologie profesională, impactul potențial asupra imaginii instituției și necesitatea menținerii încrederii publice în Poliție constituie elemente obiective care justifică aplicarea sancțiunii disciplinare sub forma concedierii.

În ansamblu, Colegiul constată că ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 421ef din 30 august 2024 a fost emis în limitele competenței autorității, în cadrul unei proceduri disciplinare desfășurate cu respectarea cadrului normativ aplicabil și în baza unui material probator care, la momentul adoptării actului, justifica concluzia privind existența unei abateri disciplinare grave. Actul este motivat atât în fapt, cât și în drept, permite identificarea raționamentului autorității și exercitarea efectivă a controlului judecătoresc, iar sancțiunea aplicată corespunde gravității conduitei constatate.

În consecință, argumentele referitoare la insuficiența motivării, încălcarea dreptului la apărare, caracterul incomplet sau superficial al anchetei de serviciu, necesitatea așteptării soluționării definitive a cauzei penale, nelegalitatea aplicării sancțiunii în perioada concediului medical și disproporționalitatea concedierii sunt neîntemeiate și nu pot determina anularea actului administrativ contestat.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 421ef din 30 august 2024 este legal și proporțional, nefiind identificate vicii de legalitate formală sau materială, deficiențe procedurale esențiale ori o depășire a limitelor dreptului discreționar care să justifice anularea acestuia.

În circumstanțele de fapt și de drept stabilite, instanța de apel consideră că prima instanță a apreciat în mod eronat circumstanțele cauzei și normele juridice aplicabile, iar din considerentele menționate, Completul de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru concluzionează necesitatea admiterii cererii de apel în sensul declarat, casării hotărârii instanței de fond și emiterii unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată de Rotari Alexandr urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, art. 389-

390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 18 noiembrie 2025 și se emite o nouă decizie, prin care:

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Rotari Alexandr împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului nr. 421 ef. din 30. 08. 2024, restabilirea în funcția și postul ocupat la momentul eliberării din funcție, încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei